Barnebøker for Norge

barneboker.no

Digaagad iyo Galayr / Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku
Illustret av: Wiehan de Jager
Oversatt av: Anwar Mohamed Dirie (so), Finn Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no

Digaagad iyo Galayr

Høne og Ørn

✎ Ann Nduku
Wiehan de Jager
Anwar Mohamed Dirie
somali / bokmål
nivå 3

(uten bilder)

Mar waayihi hore kamid ah, Digaagad iyo Galayr ayaa saaxiibbo ahaa. Waxa ay nabad oo la noolaayeen shimbiraha kale oo dhan. Midkoodna ma duuli karin.

. . .

Det var en gang Høne og Ørn var venner. De levde i fred med alle de andre fuglene. Ingen av dem kunne fly.

Marka uu hooska baalasha galayrka dhulka ka soo muuqdo, Digaagaddu waxa ay u digtaa boojaalaheeda. “Ka tagga dhulkan banaan ee qalallan.” Iyaguna waxa ay ugu jawaabaan: “Doqommo ma nihin. Waan carari doonnaa.”

. . .

Når Ørns vinge kaster sin skygge på bakken, varsler Høne kyllingene sine: “Kom dere vekk fra den åpne plassen.” Og de svarer: “Vi er ikke dumme. Vi skal løpe.”

Markii ay Dafadii timid maalinkii dambe, waxa uu arkay Digaagaddii oo carrada faageysa, laakiin aan irbaddii hayn. Sidaa darteed galayrkii si degdeg ah ayay hoos ugu soo duushay oo daftay mid ka mid ah carruurtii. Waa uu la duulay. Abid markaa ka dib, mar walba u galayrka soo muuqato, waxa ay aragtaa Digaagadda oo carrada faagaysa oo irbaddii ka raadinaysa.

. . .

Da Ørn kom igjen dagen etter, så hun Høne som rotet i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanget en av kyllingene og dro av gårde med den. Siden den gang ser Ørn alltid at Høne roter i sanden etter nålen når hun dukker opp.

Hal maalin, ayaa waxaa dhulka ka jirtay abaar. Galayrkii waxa ay u socotay meel aad u fog si ay cunto u hesho. Waa ay soo noqotay iyada oo aad u daallan. “Waa in ay jirtaa si sahlan oo loo safro!” Ayay tidhi Galayrkii.

. . .

En gang var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå veldig langt for å finne mat. Hun var veldig trøtt da hun kom tilbake. “Det må være en lettere måte å reise på”, sa Ørn.

Habeen ay si fiican u seexatay ka dib, Digaagaddii ayaa caqli fiican heshay. Waxa ay bilowday uruurinta baalasha ka daatay shimbiraha saaxiibbadeed ah oo dhan. “Aynu ku tolno dusha baalasha kuwa naga,” ayay tidhi. “Malaha taas baa sahli in la safro.”

. . .

Etter en god natts søvn fikk Høne en lys idé. Hun begynte å samle sammen fjær som hadde falt fra alle fuglevennene deres. “La oss sy dem fast utenpå fjærene våre”, sa hun. Kanskje det blir lettere å reise da.

“Bal hal maalin isii,” ayey Digaagaddii afadii ka bariday. “Dabadeed waa aad giigsan doontaa baalashaada oo duuli doontaa mar kale si aad cunto u soo hesho.” “Maalin keliya uun baad haysataa,” ayey tidhi Galayrkii. “Haddii aad irbadda heli weydo, waa in aad magdhaw ii siisaa carruurtaada midkood.”

. . .

“Gi meg bare en dag”, bønnfalt Høne Ørn. “Så kan du reparere vingen din og finne mat igjen.” “Bare én dag til”, sa Ørn. “Finner du ikke nålen må du gi meg en av kyllingene dine som betaling.”

Mar dambe gallapkii, ayey galarykii soo noqotay. Waxa ay weydiisay irbadii si ay u hagaajiso baalal kasoo dabcay intey safarka ku jirtay. Digaagaddii waxa ay ka eegtay armaajadii. Waxa ay ka eegtay jikadii. Waxa ay ka eegtay daaradda. Laakiin irbaddii meelna lagama helin.

. . .

Senere den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Hun ba om nålen for å feste noen fjær som hadde løsnet på turen. Høne lette i skapet. Hun lette på kjøkkenet. Hun lette på gårdsplassen. Men nålen var ikke å se noen steder.

Galayrkii ayaa ahayd mida keliya tuulada ee heysata irbad, marka iyada ayaa markii koowaad baalashii isku toshay. Waxa ay sameysatay laba joog baalal ah oo aad u qurxoon kor ayeyna u duushay digaaggada korkeeda. Digaagaddii waxa ay soo amaahatay irbaddii laakiin dhakhso ba wey ku daashay tolliinkii. Waxa ay irbaddii uga tagtay armaajada korkeeda waxa ayna u kacday jikada si ay cunto ugu diyaariso ilmaheeda.

. . .

Det var bare Ørn i landsbyen som hadde en synål, så hun begynte først å sy. Hun lagde seg et par nydelige vinger og fløy høyt i sky. Høne lånte nålen, men ble fort trøtt av å sy. Hun la nålen i skapet og gikk for å lage mat til barna sine.

Laakiin shimbirihii kale ayaa arkeen Galayrkii oo duulaysa. Waxa ay ka codsadeen Digaagaddii in ay amaahiso irbadda si ay iyaguna baalal u sameystaan. Markiiba waxa la arkay shimbiro duulayo meel kasta samada.

. . .

Men de andre fuglene hadde sett Ørn som fløy av gårde. De ba Høne om å få låne nålen for å sy vinger til seg selv også. Snart fløy det fugler overalt under himmelen.

Markii uu shimbirkii ugu dambeeyey soo celiyay irbadda amaahda aheyd, Digaagaddu ma joogin halkaa. Marka ilmaheedii ayaa irbaddii qaatay oo bilaabay waxayna billaabeen in ay ku ciyaaraan. Markii ay ku daaleen ciyaartii, irbaddii waxa ay uga tageen carrada dhexdeeda.

. . .

Da den siste fuglen leverte tilbake nålen de hadde lånt, var ikke Høne der. Så barna hennes tok nålen og begynte å leke med den. Da de ble lei av å leke, lot de nålen ligge igjen i sanden.